

ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ЗЛОЧИН.

У мережі Інтернет невідомими особами поширюється інформація з моїми персональними даними – прізвищем з ініціалами, домашньою адресою і номером телефону, що вбачається з роздруківок веб-сайтів:

<http://spravkaru.net/>

<http://spravo4nik.com/>

<http://job2.kiev.ua/>

<http://spravochnik-09.com/>

Домени зареєстровані через українських хостінг-провайдерів.

Така інформація може бути відомою тільки у Центрі продажу та обслуговування ПАТ «Укртелеком» (вул. Ісаакяна, 3, м. Київ, тел. 2369080).

Також, мені стало відомим, що Комунальне підприємство «Липкижитлосервіс» (пров. І. Мар'яненка, 7, м. Київ, 01021, тел. 2885025) поширює інформацію з моїми персональними даними (прізвищем, ініціалами, адресою, площею житла, кількістю проживаючих, майновим станом у вигляді «боргу», особовим рахунком) через Комунальне підприємство «Головний інформаційно-обчислювальний центр» (КП ГІОЦ, вул. Космічна, 12а, м. Київ, 02192, тел. 2388025). На веб-сайті останнього прямо вказується про наявність баз даних власників квартир і квартиронаймачів.

КП ГІОЦ, у свою чергу, поширює персональні дані далі, через рекламні агентства «Нокан» (Дніпровська набережна, 26к, м. Київ, тел. 2297648; головний офіс у м. Одеса), «Елегідос» (пр-т 40-річчя Жовтня, 50, оф. 646, м. Київ, тел. 2288911; головний офіс у м. Одеса). Ці агентства мають доступ до інформації на квитанціях КП ГІОЦ, оскільки упаковують їх в конверти.

Також цю інформацію можна знайти у мережі Інтернет, де у вільному доступі є база даних з адресами і особовими рахунками житлових приміщень, що належать громадянам.

Рішенням КСУ № 5-зп/1997 від 30.10.1997 р. дано тлумачення, що частину четверту статті 23 Закону України «Про інформацію» треба розуміти так, що **забороняється не лише збирання, а й зберігання, використання та поширення конфіденційної інформації про особу без її попередньої згоди**, крім випадків, визначених законом, і лише в інтересах національної безпеки, економічного добробуту, прав та свобод людини. До конфіденційної інформації, зокрема, належать свідчення про особу (освіта, сімейний стан, релігійність, стан здоров'я, дата і місце народження, майновий стан та інші персональні дані).

Крім того, КСУ було прийнято рішення № 2-рп/2012 від 20.01.2012 р., яким дано офіційне тлумачення положень ст. ст. 32, 34 Конституції:

В аспекті конституційного подання положення частин першої, другої статті 32, частин другої, третьої статті 34 Конституції України слід розуміти так:

– інформацією про особисте та сімейне життя особи є будь-які відомості та/або дані про відносини немайнового та майнового характеру, обставини, події, стосунки тощо, пов'язані з особою та членами її сім'ї, за винятком передбаченої законами інформації, що стосується здійснення особою, яка займає посаду, пов'язану з виконанням функцій держави або органів місцевого самоврядування, посадових або службових повноважень. Така інформація про особу є конфіденційною;

– збирання, зберігання, використання та поширення конфіденційної інформації про особу без її згоди державою, органами місцевого самоврядування, юридичними або фізичними особами є втручанням в її особисте та сімейне життя. Таке втручання допускається винятково у випадках, визначених законом, і лише в інтересах національної безпеки, економічного добробуту та прав людини.

Рішення Конституційного Суду України є обов'язковим до виконання на території України, остаточним і не може бути оскаржене.

Жодним законом не передбачено втручання КМДА через підпорядковане йому КП ГІОЦ в порядок розрахунків за житлово-комунальні послуги, які мають самостійно встановити між собою споживач і виконавець, відповідно до положень ст. ст. 20, 21 Закону України «Про житлово-комунальні послуги» з істотними умовами, визначеними ст. 26 цього ж Закону.

Протиправна діяльність КП ГІОЦ покривається корумпованими міською владою суддями і здійснюється на підставі розпоряджень КМДА № 80 від 27.01.1997 р., № 478 від 15.04.1997 р., № 1029 від 25.07.2008 р., які не зареєстровані органами юстиції, а тому не підлягають застосуванню. Крім того перші два розпорядження – не оприлюднені, а тому є нечинними, згідно ст. 57 Конституції.

Верховним Судом України було прийнято постанову № 21-246а11 від 28.11.2011 р., якою встановлено незаконність незареєстрованих актів КМДА.

Відповідно до положень ст. ст. 244-2 КАС, 360-7 ЦПК, 111-28 ГПК **рішення Верховного Суду України**, прийняте за результатами розгляду заяви про перегляд судового рішення з мотивів неоднакового застосування судом (судами) касаційної інстанції одних і тих самих норм матеріального права у подібних правовідносинах, є **обов'язковим для всіх суб'єктів владних повноважень, які застосовують у своїй діяльності нормативно-правовий акт, що містить зазначені норми права, та для всіх судів України**. Суди зобов'язані привести свою судову практику у відповідність з рішенням Верховного Суду України. Невиконання судових рішень тягне за собою відповідальність, установлену законом.

Але корумпованими суддями постановою ВСУ від 28.11.2011 р. в інших справах ігнорується, а КМДА зацікавлена не виконувати постанову Шевченківського райсуду м. Києва від 25.05.2006 р. у справі № 2а-1405/06 щодо визначення виконавців послуг у м. Києві. Замість таких виконавців споживачам через ЖЕО нав'язуються на підписання договори, якими оплата за послуги має надходити на розподільчий рахунок КП ГІОЦ.

Саме на підставі вищевказаних незаконних актів місцевої влади, з порушенням публічного порядку, між КП ГІОЦ і ЖЕО м. Києва (зокрема з КП «Липкижитлосервіс») були укладені господарські угоди, якими передбачено щомісячне оновлення баз даних за рахунок споживачів житлово-комунальних послуг.

Механізм руху коштів споживачів описаний листом Держфінінспекції у м. Києві від 13.01.2012 р. Здійснюється це фінансове посередництво без ліцензії Держфінпослуг, що підтверджується листом від 14.01.2011 р., і з грубим порушенням низки законодавчих актів. Проти КП ГІОЦ органами внутрішніх справ 24.06.2011 р. було порушено кримінальну справу № 04-27569.

На підставі викладеного, керуючись ст. ст. 4, 97 КПК України,

ПРОШУ:

перевірити вказані факти незаконного збирання, зберігання, використання та поширення конфіденційної інформації про мене невідомими особами у мережі Інтернет, а також з боку КП ГІОЦ і рекламних агентств «Нокан» і «Елегідос»; порушити кримінальну справу за ст. ст. 361, 361-2, 362, 363, 364 КК України.
Додатки: документи, на які міститься посилання на ____ арк.

10 вересня 2012 р.

/Олійник Д. В./